

Nyitott specifikáció és aszinkronitás transzformáció.

Néha jól jön, ha szétszétjuk a feladatot, mert a párhuzamos feldolgozás hatékonyabb.

$$S_1 = \{se : x := x \oplus d, \text{ ha } bu \parallel \dots, re : vs, x := f(vs, x), g(x), \text{ ha } b(x) \wedge bv \parallel \dots\}$$

ahol bu egy x -től nem függő logikai feltétellel x pedig közös változó, ezért a folyamatok óhatatlanul várattják egymást (ha legfeljebb egy közös változó legfeljebb egyszer szerepel az értékadásokban).

Át szeretnénk alakítani valami jobbra, ehhez az alábbi három feltételnek kell teljesülnie:

- $b(x) \Rightarrow b(x \oplus d)$ – monotonitás
 x egy adott állapotban van, nem függhet a feldolgozási képessége és hajlandósága attól, hogy az olvasó lassabb volt mint a küldő és közben nőtt x információtartalma.
- $b(x) \Rightarrow (f(vs, x) = f(vs, x \oplus d))$ – ha én nem használtam fel x -et, akkor ha jött közben új adat, akkor se változzon.
- $b(x) \Rightarrow (g(x \oplus d) = g(x) \oplus d)$ – kommutativitás. Az a két lépés, hogy törölök és hogy jön az új, felcserélhető.

Megjegyzés: ez most nincs benne a jegyzetben, lehet félreértem, de így gondolom én ezt: se a küldő folyamat, ez ha éppen olyanja van (bu), ráír x csatornára egy d adatot. re a fogadó folyamat, ez, ha a csatorna olvasható ($b(x)$) és ha épp ráér fogadni (bv), akkor fogad. Ez azt jelenti, hogy a saját kis feldolgozott változóját (vs) módosítja az aktuális legfőbb értékekkel ($f(vs, x)$), majd x -ből törli ezt az elemet ($g(x)$).

Ha ezek teljesülhetnek, a fenti program átalakítható így:

$$S_2 = \left\{ \begin{array}{l} se : x, c := x \oplus d, (c; d) \text{ ha } bu \parallel \dots, \\ re : vs, x, y := fs(vs, y), g(x), g(y) \text{ ha } b(y) \wedge bv \parallel \dots, \\ ch : c, y := lorem(c), y \oplus c.lov \text{ ha } |c| > 0 \end{array} \right\}$$

Itt c egy új csatornaváltozó, valamint y is, meg bejött még az új $b(y)$ feltétel, ami nyilván y -től függ. Csak x az ami se és re között osztott változó, viszont mivel az y -re késleltetve jövő adatot használom mindenhol (x csak magára hivatkozik, senki se használja őt, hanem y -t), ezért x -et akár ki is törölhetném. x inentől csak a könnyebb bizonyíthatóság miatt van, mint segédváltozó, de a lényegi kommunikációt aszinkron, késleltetett módon c és y intézi.

A program $\mapsto$ tulajdonságai így nem maradnak meg, de a többi ($\triangleright_s, \hookrightarrow_s, inv_s$) igen. (amúgy is csak $\hookrightarrow$ számításához szoktuk használni, amúgy nem fontos kikötés az $\mapsto$.)

Egész pontosan az alábbi módon maradnak meg a tulajdonságok. Ha az eredeti programban P és Q között $\triangleright_s$ vagy $\hookrightarrow_s$ kapcsolat volt, akkor az új programban P' és Q' lesz. Hasonlóan, ha P invariáns volt, akkor P' lesz az. P' pedig így számítható P -ből (Q' hasonlóan):

$$P' = P^{x \leftarrow y \oplus c}$$

hiszen lényegében erre cseréltem ki x -et. Amúgy még van egy invariáns az új, átalakított programban, ami pont erről szól:

$$(x = y \oplus c) \in inv_{s_2}$$

Ezt a változtatást sok processzoron érdemes meghúzni, így a rendszerben kevesebben fognak várakozni. Ára ennek, egy új csatornaváltó bevezetése vót.